

3.1 ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

[Ο σκοπός της ψυχοκοινωνικής αξιολόγησης είναι η συλλογή πληροφοριών που αφορούν στα συναισθηματικά και ψυχοκοινωνικά προβλήματα, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα τις ψυχολογικές και συναισθηματικές αντιδράσεις στην κινητική δυσλειτουργία.]

Η αξιολόγηση των λειτουργικών ικανοτήτων του ατόμου ,καθοδηγείται από μοντέλο που έχει επιλεγεί και περιλαμβάνει :

- τον βαθμό της ευελιξίας στον επαναπροσδιορισμό των στόχων ζωής και στον καθορισμό ρεαλιστικών μελλοντικών σχεδίων.
- τις δεξιότητες προσαρμογής (ικανότητα επίλυσης προβλημάτων), δεξιότητες αντιμετώπισης stress (διευθέτηση άγχους, αντοχή στην ματαίωση), ικανότητα διαχείρισης, σχεδιασμού και οργάνωσης προσωπικού χρόνου.
- την κατανόηση της διαταραχής και των περιορισμών .
- την ικανότητα υπευθυνότητας.

Ο εργοθεραπευτής οφείλει να :

- α) να αναγνωρίσει τα ακριβή ψυχοκοινωνικά προβλήματα, αλλά και το πως ή πόσο μπορεί να επηρεάσουν την θεραπευτική διαδικασία, την επιτυχή ολοκλήρωσή της και την ενσωμάτωση του ατόμου στο κοινωνικό σύνολο.
- β) να αναλύσει το πως τα προβλήματα μπορεί να επηρεάσουν τους τομείς λειτουργικής ενασχόλησης τώρα και στο μέλλον.
- γ) να βασίσει το θεραπευτικό πρόγραμμα στις δυνατότητες και τα ενδιαφέροντα του ατόμου.
- δ) να ευαισθητοποιήσει το άτομο , στην αναγνώριση των ικανοτήτων του και στην διαπίστωση των αναγκών, στοιχεία που θα δώσουν κίνητρο και θα υποστηρίξουν την αυτοαποδοχή και αυτοεκτίμηση.
- ε) να αξιολογήσει την δυσλειτουργία που σχετίζεται, με άλλες συνυπάρχουσες καταστάσεις.

Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται κατά την αξιολόγηση των ψυχοκοινωνικών διαταραχών είναι η συνέντευξη δομημένη, ημιδομημένη, ή ελεύθερη, η παρατήρηση, οι προβολικές τεχνικές.